U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, trvalým pobytem Březiny 109, České Budějovice, o návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení písemností, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 1. 2011, č. j. 30 Na 19/2010 – 9,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Stěžovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 2. 11. 2010, doručeným Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) dne 10. 11. 2010, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal rozhodnutí o neúčinnosti doručení písemností označených „R 38034 – 30 A, R 18 – 30 A, 189935764 -„-, 189935778 – 30 A“ podle § 50d zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Ze soudního spisu je patrno, že krajský soud vyhodnotil, že z označení písemností ve výše uvedeném podání nelze seznat, konkrétně kterých písemností se stěžovatelův návrh na vyslovení neúčinnosti doručení týká. Proto usnesením ze dne 22. 11. 2010, č. j. 30 Na 19/2010 – 3, stěžovatele ve smyslu § 37 odst. 5 v souvislosti s § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení odstranil vady předmětného podání. Zároveň stěžovatele poučil o následcích neodstranění těchto vad.

Na tuto výzvu stěžovatel reagoval podáním ze dne 1. 12. 2010, doručeným krajskému soudu dne 3. 12. 2010, v němž uvedl, že písemnosti označil přesně jako

krajský soud, když uvedl „vrácené písemnosti: 30 A“. Písemnosti více nekonkretizoval. Krajský soud toto podání vyhodnotil tak, že stěžovatel patřičně na výzvu nereagoval a podání ze dne 2. 11. 2010 řádně podle výzvy nedoplnil. Proto v záhlaví označeným usnesením ze dne 11. 1. 2011 předmětný návrh na vyslovení neúčinnosti doručení písemností pro neodstranění vad podání v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 2. 2011.

Dne 11. 2. 2011 bylo krajskému soudu doručeno podání adresované Nejvyššímu správnímu soudu, v němž stěžovatel požadoval mimo jiné zrušení v záhlaví uvedeného usnesení krajského soudu ze dne 11. 1. 2011, č. j. 30 Na 19/2010 – 9, které krajský soud vyhodnotil jako kasační stížnost brojící do právě uvedeného rozhodnutí, a proto věc předložil zdejšímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud při přezkumu zjistil, že kasační stížnost stěžovatele je podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřípustná. Z citovaného ustanovení totiž vyplývá, že kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení, přičemž zdejší soud má za to, že právě takovým rozhodnutím je napadené usnesení krajského soudu. K tomuto závěru Nejvyšší správní soud dospěl již v usnesení ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, dostupném na www.nssoud.cz, v němž uvedl, že „*usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé*“. Tento závěr byl potvrzen rovněž v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 56/2010 – 134.

Ve světle výše předestřeného proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele v souladu s § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelova kasační stížnost byla odmítnuta, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu